

Дорогий чоловіче!
Я. Потребую.
Більше допомоги...

с. 16, 10 >>

Фото з «Фейсбук-сторінки Селести ІВОНН».

Цікава

ГАЗЕТА + TV
на вихідні

2 травня 2019 року №18 (74) Ціна 6 грн

ПО ВІРІ ВАШІЙ...

Фото vgoles.com.ua.

Люди приходять сюди з надією на зцілення.

«Хто пройде дванадцять кіл по воді з молитвою — той отримає оздоровлення»

Чому Раковецьке джерело називають чудотворним?

Роксолана ВИШНЕВИЧ

«ЦЯ ЖИВА ВОДИЦЯ ПОМІЧНА ПРИ ВСІХ НЕДУГАХ»

— Гляньте, моя хвороба руками виходить, — 45-річний львів'янин пан Іван показує долоні, вкриті червоними плямами. — Вони з'явилися, як походив у цілющому джерелі. Тепер поволі зникають, а я відчуваю, що оздоровлююся.

Цей чоловік одинадцять років хворів на цукровий

діабет. Згодом він дав ускладнення на ноги. Після купання тут вони майже зовсім перестали боліти. Ще одна жінка засвідчила, що «раковецька цілюща вода допомогла її чоловікові вилікувати псоріаз».

52-літня львів'янка пані Віра мала запалення стегнового суглоба, лікар приписав їй уколи. Біль у щух тільки після того, як побувала в Раковці.

Закінчення на с. 6 >>

НЕ СВЯТІ ГОРШКИ ЛІПЛЯТЬ

Фото picomico.com.

Голлівуд за таким експонатом «плаче».

Сергій Демченко навчився оживляти... металобрухт

Мешканець Білозерки, що на Херсонщині, створює оригінальні скульптури зі звичайного непотребу, які у прямому значенні рухаються

Мирослава КОЗЮПА

У НЬОГО ЗАЛІЗНА РИБА КЛАЦАЄ ЩЕЛЕПАМИ, МАХАЄ НЕ ТІЛЬКИ ХВОСТОМ, А Й ПЛАВНИКОМ

Величезний динозавр, джентльмени у шоломах, що крутять головою, людського зросту музиканти не раз дивували мешканців Херсона і гостей міста. Вражаючі залізни фігури Сергія Демченка (на фото) виставлялися і на головних вулицях обласного центру, і на привокзальній площі, і біля входів до магазинів, кафе, супермаркетів.

— Неподалік вокзалу є диско-бар. Його власниця, якась поїхавши за кордон, побачила там скульптури із металевих запчастин і захотіла поставити щось схоже біля свого закладу. Почала шукати майстра, який би зміг реалізувати її задум, і вийшла на мене, — розповідає пан Сергій. — Я тоді навіть не чув про такий вид мистецтва, як стімпанк. Утім,

вирішив спробувати. Так «народився» гітарист. І хоч самому зварювальнику перша фігура здавалася дещо примітивною, власниці бару дуже сподобалася робота і вона замовила інші скульптури. Із мотоциклетного бака, ковпака від колеса, дис-

Власниці бару дуже сподобалася робота і вона замовила інші скульптури.

ка, стійки, ланцюга і шестерні привода, гальмівних колодок, муфти зчеплення, рульової тяги чоловік змайстрував барбанщика. Далі назбирав матеріалу на саксофоніста. Цей механічний ансамбль ще донедавна запрошував відвідувачів скуштувати ранкової кави.

Закінчення на с. 11 >>

НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

Скалічені Лакі та Чарлі розкошують у Швейцарії

Щотижня їхні господарі присилають вінницьким волонтерам фото та відео (дивіться світлинку), аби ніхто не сумнівався, що песики доглянуті. Вони навіть мають реабілітаційну кімнату, де отримують необхідні процедури

Фото 33kanal.com.

Закінчення на с. 11 >>

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Пане Зеленський, пізно аналізувати мовний закон — його треба підписувати і виконувати!

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Як можна сумніватись, чи потрібна Україні українська?

25 квітня Верховна Рада голосами 279 нардепів прийняла надважливий закон, який розширює і регулює сферу вживання державної мови

Ще чинний Президент Петро Порошенко заявив, що обов'язково підпише документ (зробити це можна буде після того, як 14 травня парламент розгляне постанови про його скасування, зареєстровані колишніми регіоналами. — Ред.). Водночас майбутній глава держави Володимир Зеленський сказав, що після вступу на посаду проаналізує закон і аж тоді прийме рішення — підтримувати його чи ні. Ганьба, пане Зеленський! По-перше, закон уже мав бути давно вами вивчений. По-друге, як можна сумніватись у тому, потрібна українська мова Україні чи ні?

У зв'язку з цим хочеться нагадати Володимиру Зеленському, який є українцем єврейського походження, що понад сто років тому мова іврит була фактично мертвою. А зараз нею розмовляє

ЩО ЗМІНИТЬ ЗАКОН ПРО МОВУ?

<p>ЗАКОН ПРО ДЕРЖАВНУ МОВУ</p> <p>УКРАЇНСЬКОЮ МАЮТЬ ВОЛОДІТИ</p> <ul style="list-style-type: none"> • громадяни • високопосадовці • адвокати • медики • керівники вишів • судді • депутати <p>ДЕ МАЄ ЗВУЧАТИ МОВА</p> <ul style="list-style-type: none"> • на засіданнях органів влади • у ресторанах, готелях <p>ВИНЯТКИ</p> <ul style="list-style-type: none"> • такий творчий задум • захід підпадає під дію закону №2494 Про нацменшини • музичний супровід мовою оригіналу <p>НЕ СТОСУЄТЬСЯ</p> <ul style="list-style-type: none"> • приватне спілкування • релігійні обряди 	<p>КОНЦЕРТИ ТА КУЛЬТУРНІ ЗАХОДИ</p> <ul style="list-style-type: none"> • культурні та розважальні — тільки українською • заходи іншою мовою мають перекладати українською <p>КІНО</p> <ul style="list-style-type: none"> • зняте в Україні — україномовне, не більше 15% іншомовних реплік, з субтитрами • фільми мовою оригіналу не більше 10% і з субтитрами <p>ТЕЛЕБАЧЕННЯ</p> <ul style="list-style-type: none"> • мінімум 75% українських фільмів і передач на тиждень <p>ЗМІ ТА ІТ</p> <ul style="list-style-type: none"> • усі комп'ютерні програми — інтерфейс українською та/або англійською • сайти мають одразу вантажитися українською, інші версії — не заборонено • іншомовні версії друкованих ЗМІ тільки за наявності української
--	---

ПОКАРАННЯ — ШТРАФИ ВІД 3400 ДО 10 200 ГРН

одна з передових держав світу — Ізраїль. Ізраїльтяни відродили цю мову майже з нуля! І вона стала однією з основ їхньої держави та самоідентифікації. До речі, у післявоєнні роки цю державу очолювала уродженка Києва Голда Меїр. Так-от, вона часто принципово відмовлялась розмовляти російською

і казала: «Я жалю євреїв, які не говорять на івриті або ідиш».

Що заважає українцям та їхнім лідерам проявити таку ж позицію — своєю рідною мовою об'єднати Україну і водночас побудувати міцну стіну від московських загарбників?

Велика пожежа на Рівненській АЕС: відключили енергоблок № 3

Надзвичайна ситуація сталася ввечері другого дня Великодніх свят

За інформацією управління ДСНС у Рівненській області, трансформатор загорівся на відкритій території розподільчого пристрою 29 квітня близько 21:00. Вже о 22:00 пожежу було ліквідовано. Внаслідок інциденту ніхто не постраждав і не загинув. Участь у ліквідації займання брали 36 осіб і 10 одиниць техніки.

Як розповів начальник управління інформації та зв'язків з громадськістю Рівненської АЕС Петро Кратік, через пошкодження та подальше загорання трансформатора відключили блок №3. «За міжнародною шкалою подій на атомних об'єктах ця подія має індекс 0. Радіаційний та екологічний стан не змінювався», — заспокоїв представник станції.

Двоє киян задекларували понад мільярд гривень

Під час деклараційної кампанії 2019 року про такі доходи заявили двоє жителів столиці

У Державній фіскальній службі зазначили, що свої чималі прибутки кияни отримали за кордоном. «Загальна сума визначених ними до сплати податків — понад 1,1 мільярда гривень», — додали у ДФС. Тобто податки із доходів цих двох українців є більшими за річний бюджет Ковеля, який становить близько 800 мільйонів гривень.

Убивча демократія: в Індонезії від перевтоми померло 296 членів виборчих комісій

Ще 2151 людині стало зле через виснажливий ручний підрахунок виборчих бюлетенів

Основною причиною смерті працівників стала перевтома. 17 квітня в Індонезії відбулися найбільші одноденні вибори у світі. Право голосу мало 192 мільйони осіб, явка становила приблизно 80%. Громадяни країни обирали президента, депутатів парламенту і членів місцевих рад. Кожен із виборців мав заповнити по 5 бюлетенів, голосування відбувалося на 800 тисяч виборчих дільниць. І це все треба було швидко порахувати!

Міністерство охорони здоров'я Індонезії закликло медичні заклади надавати максимальну допомогу хворим працівникам комісій, а міністерство фінансів працює над виділенням компенсацій родинам померлих.

Український символ єднає народи.

Тепер і в Аргентині є пам'ятник писанці

У місті Апостолесі — колиці української імміграції в цій латиноамериканській країні — відбулося урочисте відкриття пам'ятника нашому великодньому яйцю (на фото)

Цей монумент — перший такого роду в Аргентині. Але він має ще одну цікавинку: є своєрідним символом єднання українців та поляків, які емігрували сюди ще 120 років тому. Представники кожної з діаспор оздобили свою половинку писанки, а сам пам'ятник було розташовано на перехресті вулиць «Україна» та «Польща».

Отець Гільєрмонд Анджейович, парафіяльний священник української Церкви Святої Трійці, благословив пам'ятник. Під час заходу також прозвучали український і польський гімни. На церемонії були присутні члени муніципального уряду на чолі з мером міста Маріо Віалем, релігійні громади, українська спільнота.

Ось який чудовий приклад єднання показали нащадки українців та поляків у далекій Аргентині!

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, новообраний Президент України, за якого проголосувало 13 541 528 українців, або 73,22% виборців (у його опонента Петра Порошенка — 4 522 450 голосів підтримки, або 24,45%) жорстко відповів російському лідеру Володимиру Путіну, який заявив, що хоче спростити для всіх українців процедуру отримання російського громадянства:

Відмінність України від Росії зокрема полягає у тому, що ми, українці, маємо у своїй країні і свободу слова, і вільні ЗМІ, і інтернет. Тому ми чудово знаємо, що російський паспорт надає насправді.

Це право бути заарештованим за мирний протест. Це право не мати вільних та конкурентних виборів. Це право взагалі забути про наявність природних прав та свобод людини.

Тому не варто розраховувати, що багато українців захоче стати «новою нафтою», на яку влада Росії намагається перетворити власний народ.

Українці — це вільні люди у вільній країні. Незалежній, суверенній та неподільній.

Громадянство України — це свобода, гідність і честь. Це те, що ми захистили, і будемо захищати. Україна не відмовиться від своєї місії бути прикладом демократії для пострадянських країн. Ми будемо надавати українське громадянство представникам усіх народів, які страждають від авторитарних та корумпованих режимів. У першу чергу — росіянам, які сьогодні страждають чи не найбільше.

● У ВСІХ НА ВУСТАХ

Фото Ельдара САРАХМАНА.

«Секрет перемоги Зеленського? Ми пішли зворотним шляхом: почули, що люди говорять на кухні, і показали їм те, що в їхній голові, а не те, що в нашій», — не приховує Андрій Богдан.

Як Зеленського переконували боротися за булаву

«Давай ти підеш по мажоритарному виборчому округу, ми з легкістю виграємо ці вибори». — «Ні, це неправильно, я стану таким самим, як вони. Втрачу довіру народу»

Роман КРАВЕЦЬ,
Христина БЕРДИНСЬКИХ

Юрист олігарха Ігоря Коломойського та Володимира Зеленського Андрій Богдан, якого ще називають «смотрящим від Коломойського» і «правою рукою Вови», розповів, як він переконував лідера «95 кварталу» піти у політику.

«Так, це абсолютна правда. Я один із тих, хто його переконував. Треба розуміти, що ми познайомилися давно. Це більш як 5 років», — зазначив юрист у спільному інтерв'ю «Українській правді» та «Новому часу».

Ці розмови розпочалися ще наприкінці 2014-го.

«Потім було спілкування вже в перші дні війни, я працював у Дніпропетровській ОДА радником губернатора. Він часто приїжджав, ми зустрічалися в Києві. Це були такі світоглядні, філософські розмови — про війну, про майбутнє, про Росію, про те, що відбувається», — розповів Богдан.

Він сказав, що, коли народний депутат Борис Філатов обрався мером, там звільнився мажоритарний виборчий округ. І тоді Богдан зателефонував Зеленському та запропонував зустрітися.

«Ми розмовляли в ресторані. У мене була ідея: «Давай ти підеш по мажоритарному виборчому округу, ми з легкістю виграємо ці вибори. Тобі не треба буде приділяти багато сил, енергії і грошей для цього. Ти зайдеш як депутат-мажоритарник, і в тебе буде якийсь фундамент для президентських виборів», — розказав юрист Коломойського.

Проте, за його словами, тоді Зеленський вважав таку пропозицію Богдана «неправильною».

«В нього тоді була позиція: «Ні, це неправильно, я стану таким самим, як вони. Втрачу довіру народу. Стану одним із цієї когорти. Неважливо, що я там буду говорити, як стукатиму по столу, вони будуть сприймати мене одним із депутатів». У мене були інші думки про політичну платформу, про стартовий майданчик. Але в тому спорі переміг Володя, і він виявився правий тоді з точки зору сьогодні», — усміхається Богдан.

Юрист розповів, що у березні 2018 року було замовлено перше соціологічне опитування, у якому був Зеленський, який, за твердженнями Богдана, був у ньому на 4-му, 5-му чи навіть 6-му місці.

На думку Андрія Богдана, відеофрагменти до серіалу «Слуга народу» зіграли «роль стартового майданчика».

«Ну і нехитрими, абсолютно законними публікаціями, розмовами, згадуванням імені Володі рейтинг його до грудня, можна сказати, зріс у геометричній прогресії протягом року. Не маючи жодної реклами», — стверджує юрист Коломойського.

Він додав, що велику роль зіграли короткі відео-тізери до серіалу «Слуга народу». «Ці рекламні роли-

ки, в яких люди бачили на екрані те, що люди говорять на кухні. Взагалі наша політична думка ґрунтується на тому, що політтехнологи нав'язують суспільству свої погляди. Ми пішли зворотним шляхом: почули, що люди говорять на кухні, і показали їм те, що в їхній голові, а не те, що в нашій».

На думку Андрія Богдана, ці відеофрагменти до серіалу «Слуга народу» зіграли «роль стартового майданчика».

«Нам було абсолютно чітко зрозуміло, що якщо людина не сказала ні слова, але про це всі говорять, це стає цікаво, всі очікують цього, — то з моменту оголошення, що вона іде кандидатом у Президенти, звичайно, рейтинг має вирости в рази. І в грудні ми бачили перетоки другого туру, в мене вже не було жодного сумніву, що Зеленський виграє ці перегони», — зазначив пан Андрій.

У розмові Богдан наголосив, що якщо Володимир Зеленський сповна використав свій шанс, то Святослав Вакарчук — навпаки — його втратив: «Він теж нікому нічого не обіцяв, але на нього всі розраховували. Це якась така душа нації... Вакарчук не розуміє, що сталося, але він втратив довіру. І зараз його виборча кампанія не знає на чому буде базуватися».

P.S. До речі, згідно із законом «Про очищення влади» Андрій Богдан не може протягом десяти років працювати на держслужбі — до 2024-го, оскільки двічі обіймав посаду урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики за часів президентства Віктора Януковича.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Що тепер для Росії страшніше за будь-який Майдан

За кілька тижнів до перемоги шоумена Володимира Зеленського на президентських виборах у нашій країні я писав, що його обрання стане серйозним викликом для Володимира Путіна — незалежно від того, наскільки ангажованою в цьому є Москва і що думає про це сам Зеленський

Віталій ПОРТНІКОВ,
публіцист,
письменник
і журналіст, оглядач
радіо «Свобода»,
член українського
ПЕН-клубу

винен відповідати позасистемний революціонер — оголошенням війни путінському режиму. При цьому якщо Порошенко сприймав Путіна як лідера чужої країни, то Зеленський сприймає Путіна як голову чужої влади. Цивілізація у них спільна, аудиторія також, а ось режими відрізняються. Ось чому Зеленський є набагато небезпечнішим для Путіна, ніж Порошенко.

Перемога кандидата, який виглядає як несистемний, над представником традиційної політичної еліти — удар по всій пострадянській системі, в якій одні політики змінювали інших навіть після повстань і революцій. Для нас може здаватися дивним, коли Зеленський після перемоги на виборах звертається до жителів колишніх радянських республік зі словами: «Все є можливим!» Дивним тому, що в Україні — на відміну від Росії чи Білорусі — змінюваність влади підтримується з 1991 року.

Але для Путіна нічого дивного в цьому немає просто тому, що він прекрасно розуміє, що хотів сказати Зеленський. Він розуміє: пере-

Зеленський сприймає Путіна як голову чужої влади. Цивілізація в них спільна, аудиторія також, а ось режими відрізняються. Ось чому Зеленський є набагато небезпечнішим для Путіна, ніж Порошенко.

можеть президентських виборів в Україні мав на увазі не змінюваність влади, а перемогу кандидата, який не асоціюється з політичною елітою країни. Кандидата, який є набагато зрозумілішим не тільки для «маленького українця», а й для «маленького росіянина». Цей свій хлопець, який переміг владу, — ось про що мріє кожен не тільки в Краматорську, а й у Кургані. Поки Зеленський тільки борювався за посаду Президента, Путін міг цього не помічати, він був надто зосереджений на помсті Порошенку. Але ось Зеленський переміг — і відразу ж став небезпекою. Путін об'єктивно не зацікавлений в його досягненнях — тому що успіх в очах росіян буде означати перемогу позасистемності над системністю. А для Росії це страшніше за будь-який Майдан. Це буде означати, що Кремль своєю боротьбою з Порошенком сам вирив собі могилу.

Тому Путін буде втягувати нового українського Президента в одну провокацію за іншою: паспорти — це тільки початок. А Зеленський буде відповідати на них так, як і по-

протистояння з Кремлем, вони тяжіють до капітуляції перед ним. І тих, для кого Україна — принаймні до Галичини — просто демократична Брянська область. Ось ця група може зрозуміти і схвалити дії Зеленського. Але її недостатньо для політичної підтримки.

Для її збереження Зеленському потрібно подивитися в очі реальності і зрозуміти, що в неминучому протистоянні з Путіним він може розраховувати тільки на підтримку проукраїнського електорату — тих 25 відсотків, які були проти нього, і тієї частини своїх виборців, для яких українські цінності — не порожній звук. Проросійський електорат усе одно буде втрачений, якщо вже не втрачений. Більш того, коли він зрозуміє, що новому Президенту нічого запропонувати, окрім протистояння з Путіним, він відчує себе вкрай обдуреним.

Новий Президент може або перемогти разом із тими, хто був його противниками, або впасти, якщо продовжить апелювати до тих, кого він вважає своїми союзниками. Такою є логіка його особистої війни з Кремлем.

● ОТАКОЇ!

Галичина повинна стати незалежною державою?

Соцопитування на цю тему збурило суспільство та поставило на ноги СБУ

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

Усе б нічого, якби не запитання про сепаратизм. І де: не в Криму чи на Донбасі, а на крайньому Заході України — в Галичині. Користувачі «Фейсбуку» поширили інформацію про соціологічне дослідження «Думки і погляди жителів Галичини: квітень–травень 2019 року», яке провів Київський міжнародний інститут соціології на замовлення газети «Дзеркало тижня».

Усі списи ламають навколо питання: «Якою ви бачите долю Галичини?»

Варіанти відповіді такі:

1. У складі унітарної України в рамках чинної Конституції.

2. У складі унітарної, але децентралізованої України, де області та місцеве самоврядування отримують широкі повноваження і велику бюджетну самостійність.

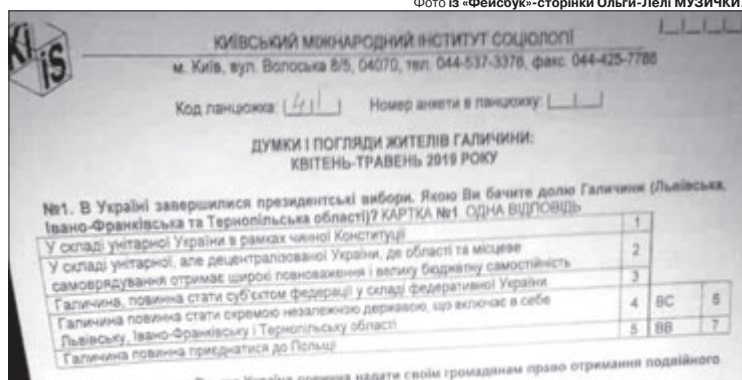
3. Галичина повинна стати суб'єктом у складі федеративної України.

4. Галичина мусить бути окремою незалежною державою, яка включає в себе Львівську, Івано-Франківську, Тернопільську області.

5. Галичина має приєднатися до Польщі.

Після того, як інформація здійняла у «Фейсбуці» справжню бурю, Управління СБУ у Львівській області розпочало кримінальне провадження. Повідомлення про це на сторінці спецслужби в соцмережі зібрало дуже багато коментарів.

«Це вже сепаратизмом пахує, не рекомендую таке поширювати», «Повна дурня», «Колись ми думку про війну називали дурнею», «Це опитування. Когось цікавлять сепаратистські настрої, от і замовив опитування, щоб дізнатися. Ось якби були результати, було б про що говорити. А так це «медсестра принесла градусник, значить, є температура», «Це якась маячня. Живу у Львові, в житті ні від кого нічого подібного не чула. Ну знаєте, приватні розмови, черги у магазинах, в кав'ярні, в маршрутках — ніде про таке не йшлося», «Підтримаю

Цікаво, чи відреагувала б СБУ на цей опитувальник, якби не соцмережі?

колег-соціологів — це звичайне соціологічне опитування, яке використовує наукові методи, не містить жодних закликів та пропаганди, і подібні питання багато разів ставилися раніше. До того ж воно дає цінну інформацію щодо поширеності/непоширеності сепаратистських настроїв», — пишуть користувачі.

Когось цікавлять сепаратистські настрої, от і замовив опитування, щоб дізнатися.

Відтак директор КМІС Володимир Паніотто повідомив, що опитування, навпаки, мало виявити прояви сепаратизму (якщо такі є) у Львівській, Івано-Франківській, Тернопільській областях.

Затим уже й саме «Дзеркало тижня» пояснило, що громадяни та СБУ «перепильнували». Мовляв, подібне дослідження вже проводили у 2014 році, і жодних питань воно не викликало. Тоді соціологи з'ясували, що, попри трудову міграцію та масове отримання паспортів інших держав, населення Галичини, Буковини та Закарпаття пов'язує свою долю з Україною. Тепер вирішили провести нове опитування. До нього додали два запитання, в яких «СБУ, як і тих, що були в анкеті п'ять літ тому, не знайде проросійської крамоли». Це запитання про

те, якими мовами ви хотіли б, щоб володіла ваша дитина для досягнення успіху та в яких країнах працюють ваші родичі.

Газета зазначила, що систематично опитує громадян. «Зокрема, в березні–травні 2014 року ми провели опитування у восьми областях так званої підкови ризику. Воно показало, що настрої у Дніпропетровській, Херсонській, Запорізькій, Одеській, Харківській, Миколаївській областях дуже далекі від того рівня проросійськості, на який розраховує Кремль, який на той момент уже анексував Крим... У той же час багато заявляли, що опитування «ДТ» зупинило гарячі голови і доказово продемонструвало, що в цих областях переважна більшість громадян асоціюють себе з Україною, а не Росією», — йдеться у статті.

— Можливо, дещо переагострюють проблему для того, щоб отримати максимально чіткий зріз. Я був би дещо акуратнішим і не ставив би питання про сепаратизм як такий. Можна вивчати громадську думку, але не провокуючи на щось агресивне для безпеки країни, — сказав екс-міністр зовнішніх відносин Володимир Огризко в ефірі каналу «Єспресо».

А наші соціологи мають різні думки. Одні вважають, що питання мало маніпулятивний характер, інші — що воно є збалансованим.

Крапку поставив Володимир Паніотто на своїй сторінці у «Фейсбуці»: «Представник СБУ зателефонував сьогодні і повідомив, що перевірка не виявила порушень».

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фото 24tv.ua.

Президент Туркменістану Гурбангули Бердимухамедов читає... реп про свого коня

Слова до пісні лідер країни написав сам

Нещодавно відео з його виступом «підірвало» інтернет. На ролик Президент Туркменістану Гурбангули Бердимухамедов (на фото) читає реп разом зі своїм онуком Керімгули. Ліричний герой пісні — лоша з кличкою Ровач.

Пісня є покладеним на музику віршем Бердимухамедова, який він написав ще в січні. Як повідомляла туркменська газета «Золотий вік», глава держави створив його після народження лошати в перший день 2019 року. Коня назвали Ровач, що означає «Прощання».

Що ж, роває по-різному: в Україні артист став Президентом, а у Туркменістані Президент подався в артисти...

У рідному лісі Вінні-Пуха сталася пожежа

Приборкували вогонь аж 6 бригад британських пожежників

Саме Ешдаунський ліс свого часу послужив прототипом Чудового лісу (в оригіналі — Стоакровий ліс), де жили герої дитячої казки Алана Мілна про Вінні-Пуха.

Територію площею 20 гектарів вогонь охопив у неділю ввечері. Пожежу гасили шість бригад. За словами пожежників, вогонь швидко поширювався через те, що типова для цієї природної зони папороть була «сухою, як солома».

Ешдаунський ліс насамперед відомий завдяки творам про Вінні-Пуха, адже неподалік нього жив автор книги про ведмедика Алан Мілн. Цей ліс став прототипом казкового лісу. Зараз ця територія є заповідною, її відвідує багато туристів, у тому числі і для участі у змаганнях із Дурниць, коли, як у книзі про Пуха, учасники команд кидають паличку у воду під мостом — перемагає той, у кого вона з'явиться з іншого боку першою.

72-річний француз переплив Атлантичний океан у бочці

Подорож Жан-Жака Савена тривала 122 дні та дев'ять годин й завершилася ввечері 27 квітня, коли він опинився в акваторії Карибського моря. «Подорож завершено. Дякую всім!» — написав Савен

Плавання в бочці через океан 72-літній француз пояснив бажанням довести, що є ще порох у порохівницях. Жан-Жак Савен — колишній десантник, служив в Африці. Розмір бочки, в якій він перебував, — три метри завдовжки і два метри діаметром. Вона зроблена з фанери і важить 450 кілограмів. Двигунів у ній немає.

І головне: діжа пливла лише за допомогою сили вітру і океанських течій, тобто передбачити, куди її занесе, можна було лише приблизно! Як вам такий спосіб подорожі?

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «— друкуються на правах реклами».

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальною — (0332) 72-38-94, з питань реклами — (0332) 77-07-70, приватних оголошень — (0332) 72-39-32, розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» н/р 2600805520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж 17500 Замовлення № 475

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Віктор Кукса у момент арешту.

«Ще не вмерла Україна — ще її не вбито», — слова, яких найбільше боялися будь-які окупанти.

Фото з кримінальної справи Георгія Москаленка.

Як у 1966 році над радянським Києвом з'явилося жовто-блакитне знамено

Напередодні 1 травня його повісили над приміщенням столичного інституту народного господарства два «буржуазні націоналісти» — 26-літній електрозварник Віктор Кукса і 28-літній слюсар-сантехнік Георгій Москаленко

Василь УЛІЦЬКИЙ

ЛЕДВЕ РОЗШУКАЛИ ДЕФІЦИТНИЙ ЖОВТИЙ КОЛІР

Цей навчальний заклад хлопці обрали тому, що біля нього шикувались колони на першотравневу демонстрацію і жовто-синє полотнище могли побачити багато людей (спочатку планували вивісити прапор над залізничним вокзалом, але відмовились від цієї ідеї, бо його приміщення добре охоронялось). Але все зіпсував двірник Володимир Литвиненко, який на світанку розгледів «націоналістичні кольори» і повідомив черговому вахтеру. Після роботи саперів (боялись, що заміновано) стяг зняли, це було десь о десятій ранку. Але містом все одно поповзли чутки про «націоналістів». Це справді було нечувано — після визвольної війни 1917—1920 років над столицею вперше замайорів український прапор!

Про подію головному комуністові України Петру Шелесту та ЦК КПУ доповів голова КДБ УРСР Віталій Нікітченко. «Приняты меры к розыску преступника», — йшлося в спеціальному повідомленні №225/н із грифом «таємно». Щоправда, шукати українських патріотів радянським каральним органам довелося майже рік.

Віктор Кукса був із Київщини, мав родичів, які боролись за Українську Народну Республіку, а його батько під час гітлерівської окупації рятував молодь від вивезення

у Німеччину на роботи. До речі, директором школи у селі Саварка, де навчався Віктор, свого часу був відомий математик із Волині Михайло Кравчук. Як згадував згодом Віктор Кукса, незалежницький «дух отого Кравчука — він лишився надовго».

Щоб собаки не взяли слід, прапороносці покропили асфальт ніким не поміченими. Оглянулись назад — стяг було видно чудово, адже перед 1 травня розвісили багато ілюмінації!

Георгій Москаленко народився в Одесі у сім'ї робітників, на той час навчався на вечірньому відділенні Київського інституту народного господарства. У столиці друзі працювали на будівництві, жили у гуртожитку на Святошині.

Вивісити прапор вони вирішили на знак протесту проти повернення сталінізму. У Москві саме змістили Микиту Хрущова, який розвінчував вусатого диктатора, і першою особою в російській радянській імперії став Леонід Брежнєв.

Чи могли у 1966-му хлопці-відчайдухи надіятися, що дочекаються часів, коли буде незалежна Україна? А дочекалися.

Щоправда, втілити задумане виявилось не так легко, адже хлопці не могли знайти тканину потрібних кольорів. Дефіцит! Вони об'їздили кілька магазинів, поки не побачили у Жовтневому універмазі жіночі різнокольорові шарфики, серед яких були сині та жовті. З них і пошили прапор. На ньому Георгій вивів чорнилом друкованими літерами: «Ще не вмерла УКРАЇНА — ще її не вбито! ДПУ» (малося на увазі Демократична партія України — щоб вчинок не приписували ОУН. — Авт.). Тризуб хлопці скопіювали з грошей УНР — вирізали з чорної матерії і нашили на полотнище.

До місяця призначення прапороносці приїхали на останньому трамваї приблизно о першій ночі. Охоронці інституту на той час уже дрімали після передсвяткової випивки. Георгій Москаленко, який навчався в інституті народного господарства, знав, як дістатись до пожежної драбини ззаду приміщення. Він чергував униз із само-

палом, начиненим сіркою із сірників, аби у разі чого просигналізувати товаришеві, а Віктор із прапором та кухонним ножем поліз нагору. Зрізав ним червоний радянський стяг і повісив український. Щоб собаки не взяли слід, хлопці покропили асфальт авіагасом і зникли ніким не поміченими. Оглянулись назад — знамено було видно чудово, адже перед 1 травня розвісили багато ілюмінації!

ПРАПОРНОСЦІВ ЗНАЙШЛИ ЗА ПОЧЕРКОМ

Їх шукали кращі слідчі. Кадебісти зуміли повною мірою використати фактично єдину зачіпку — напис на стягові. Вони стали перевіряти весь інститут за почерком. Робили це непомітно, під виглядом необхідності заповнити якісь документи. Четвертокурсник Георгій Москаленко лиш здивувався, навіщо має заповнювати друкованими літерами анкету для виїзду за кордон, адже нікуди не збирався і нікуди його ніхто не відряджував, але сумлінно все зробив. І попався.

Георгія та Віктора «взяли» через 10 місяців, 21 лютого 1967 року. Їх звинуватили в антирадянській агітації та носінні холодної зброї (кухонний ніж). Віктор Кукса, який безпосередньо вивішував прапор, отримав два роки ув'язнення, а Георгій Москаленко — чомусь аж три. Покарання вони відбували у таборі суворого режиму №11 у селі Явас (Мордовія), де більшість становили колишні бійці УПА. «Таке враження, що там усі українці. Ми подивилися — так тут Україна!» — згадував потім Віктор Кукса свої перші враження від мордовських таборів.

У 1994 році вирок Куксі та Москаленку було скасовано, щоправда, лише у частині антирадянської агітації, а звинувачення у носінні холодної зброї... зберігалось аж до 2007-го! Щоб повністю реабілітувати патріотів, у 2002 році в Києві було створено громадський комітет «За реабілітацію «першотравневої двійки». Його голова Валерій Кравченко навіть голодував біля Генеральної прокуратури.

18 серпня 2006 року, через 40 літ після вчинку, коли Президентом України був Віктор Ющенко, Віктор Кукса та Георгій Москаленко були відзначені орденами «За мужність» I ступеня. 16 листопада 2006 року на будівлі вишу, над якою було піднято прапор, встановили меморіальну дошку про цю подію.

А у 2016-му Президент Петро Порошенко нагородив героїв орденами Свободи. Таку відзнаку одержують ті, хто має особливі заслуги в утвердженні незалежності України. Без сумніву, до таких належать Віктор Кукса та Георгій Москаленко, які в найтемніші часи, ризикуючи собою, відважно нагадали всім: мрія про вільну Україну жива!

РЕКЛАМА

РОБОТА В ПОЛЬЩІ та в Україні (м. Нововолинськ) цех із розробки курей-бройлерів

ЗАБЕЗПЕЧУЄМО:

- доїздом, спецодягом;
- комфортними умовами проживання (сімейні пари окремо);
- повноцінними обідами;
- свіжою курятиною.

ОПЛАТА від 25 тис. грн/міс.

ВИМОГИ: біометричний паспорт або діюча віза
ТЕЛЕФОНИ: (067) 333-73-93, (067) 674-41-04.

● ПО ВІРІ ВАШІЙ...

Життєдайне джерело не міліє.

Придорожній знак села Новосілка.

Капличка зроблена з великою християнською любов'ю.

«Хто пройде дванадцять кіл по воді з молитвою — той отримає оздоровлення»

Чому Раковецьке джерело називають святим?

Закінчення. Початок на с. 1

Роксолана ВИШНЕВИЧ

— Ця жива вода помічна при всіх хворобах. Навіть бездітним подружжям допомагає. Головне, коли по колу ходиш, треба вірити в оздоровлення й молитися. А ще — пити щодня склянку води натщесерце. Мій родич нею виразку шлунка вилікував, — каже паломниця з міста Червонограда пані Євгенія. Жінка розповідає, що взимку бачила, як батьки новонароджену дівчинку привозили. Занурили її по пояс у воду, а потім замотали в ковдру. Дитина навіть не заплакала.

Подібних відгуків від людей, які побували у цьому святому місці, чимало. Вони поспішають не лише зануритися у воду, а й набрати її з собою. Піднімаються на високу гору, де велично стоїть церква Святих мучеників Макавейських. А внизу — маленька дерев'яна капличка з фігурою Матері Божої, з-під якої струменить джерело. Вода затікає в маленький басейн із кам'яним дном, де віруючі ходять по колу й моляться. А за кілька метрів від нього розміщена вимурована криничка — там умиваються. Раківчани кажуть, що ця вода лікує й очі.

КОЛИ ВМИВСЯ — ПРОЗРІВ

У давні часи на території, де тепер знаходиться чудотворне джерело (с. Новосілка, відоме також як Раковець — через географічну

Храмовий празник церкви Святих мучеників Макавейських у 1930-х роках.

Вода тут однаково холодна будь-якої пори року — має 4–5 градусів за Цельсієм, але ще ніхто від неї не застудився.

близькість сіл Пустомитівського району Львівської області), було поле. Під час сільськогосподарських робіт господар виявив, що з-під землі пробивається потічок. Невідомо чому, але він наказав його замурувати. А після того несподівано... осліп.

Так прожив чоловік незрячим два роки. А одного разу йому приснився сон, що прозріє лише тоді, коли відкриє джерело та тричі вмиє обличчя його водою. Нещасний дослухався до незвичайної поради, в якій перших сумнівався, але виконав сказане. І — о, диво! — вмить світ відкрився перед ним, він побачив сонце і небо.

А на знак сердечної вдячності за зцілення неподалік місця, де пробивається вода, змурував каплицю Положення ризи Пресвятої Богородиці. Існує версія, що капличка була збудована на честь появи чудотворної ікони Божої Матері, яка буцімто з'явилась на дубі біля цілющого джерела. А ще дійшли відомості, що в давнину над ним таки об'явилася Матінка Божа.

І ще один важливий факт. На початку 1990-х до чудотворного джерела приїжджали науковці з Одеси, які, проаналізувавши склад води, виявили в ній великий вміст срібла. Цікаво, що вона однаково холодна будь-якої пори

року — має 4–5 градусів за Цельсієм, але ще ніхто від неї не застудився.

ТУТ БУВ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

Люди приходили сюди молитися і через віру й молитву отримували зцілення від води чудотворного джерела. В каплиці почали проводити Богослужіння. Чутка про це святе місце скоро розійшлася повсюди, й до нього ринули численні прочани та паломники з усіх кутків України. Та чи не найбільше їх сюди їде на свято Святих мучеників Макавейських. Саме 14 серпня тут був встановлений відпуст, на який сходилося багато людей як із сусідніх сіл, так і здалека. Кажуть, що на одному з таких відпустів біля джерела побував і митрополит Андрей Шептицький.

Під час Другої світової війни мурована каплиця Положення ризи Пресвятої Богородиці була розібрана, а вже в 1990-х роках, за незалежності України, на її фундаменті мешканці села збудували храм Святих мучеників Макавейських. Нелегкі часи жорстокого комуністичного переслідування Христової Церкви не змогли перешкодити людям приходити, щоб віддатися під опіку Матінки Божої, духовно збагатитися та отримати через молитву все, що потрібно для душі й тіла. Уже декілька років поспіль 15 липня, у свято Положення ризи Пресвятої Богородиці, у цьому чудотворному місці відзначають храмовий празник та відбувається велике водосвяття.

... Існує повір'я, що хто пройде дванадцять кіл у воді джерела, отримає оздоровлення від будь-яких недуг. Але, зрозуміло, що не кількість пройдених кіл і не ковток води з цілющого джерела дають оздоровлення. Це стається тільки тоді, коли людина приходить сюди з чистою душею, з вірою і широкою молитвою — тоді Господь зможе зцілити від будь-якої недуги. Адже для Нього немає нічого неможливого.

● УСІМ НЕЗГОДАМ НА ЗЛО!

Незряча українка навчається у престижному виші США

Фото ternopil.news.

Втративши зір у дворічному віці, Ірина Білогорка (на фото) із Тернополя живе повноцінним життям

Євгенія СОМОВА

Дівчина вважає, що людині з обмеженими можливостями треба працювати щодня більше, щоб добитися успіху. Ірина 10 років училася в Львівській школі-інтернаті для дітей з проблемами зору, але в якийсь момент зрозуміла, що для неї там мало можливостей, і покинула її. Подала заяву на «Flex» — програму обміну студентами, яка створена Бюро у справах освіти і культури держдепартаменту США. На величезне здивування всіх вступила туди.

Ірина поїхала у штат Іллінойс, у школу El Paso. Після року навчання в американському коледжі тернополянка повернулася додому. Батьки порадили доньці подати

На день народження отримала повідомлення, що зарахована до університету Minerva у Сан-Франциско.

документи на юридичний факультет Тернопільського національного економічного університету. Вона погодилася. На пари ходила з ноутбуком, на якому конспектувала лекції. Допомігав і мобільний телефон, де є програма, що синтезує текст і читає його вголос.

Але Ірина не забувала про свою мрію вчитися за кордоном. Тож на другий семестр із подругою поїхала за програмою обміну студентами у Польщу в університет міста Лодзь. Можливо, вчилася б там, але на день народження отримала повідомлення, що зарахована до університету Minerva у Сан-Франциско. Процедура прийому там ведеться всліпу, коли у студента не перевіряють платоспроможність. За рік навчання потрібно заплатити 30 тисяч доларів. Якщо абітурієнт пройшов за конкурсом і не може розрахуватися, університет надає істотну фінансову допомогу — і сума скорочується в шість разів.

Навчання у закладі проводиться онлайн. До кожного уроку студенти отримують матеріали і ретельно готуються. Крім того, Ірина умудряється викроювати час для занять сальсою, плаванням, а також благодійністю. Один із її проєктів — благодійні освітні конференції. Окрім того, до неї звертаються студенти та абітурієнти, які також хотіли б навчатися за кордоном.

Джерело «Факти»,
«Нова Тернопільська газета».

● ВИДАТНІ ЛІКАРІ

«Скільки серця було в цій людині!..»

Так писав про академіка Миколу Стражеска, талановитого українського терапевта і кардіолога, який вперше у світі діагностував і описав інфаркт міокарда, письменник Остап Вишня. За радянських часів авторитетний вчений консулював Сталіна, Молотова, Хрущова... І був одним із небагатьох високих медичних чинів, хто не боявся писати статті про проблему хвороб і смертей від голоду, хто захищав колег, звинувачених у «справі лікарів»

Оксана КРАВЧЕНКО

«ПАНОВЕ, ЦЕ — ІНФАРКТ!»

Історію, що трапилася у грудні 1899 року, розповів професор медицини Юхим Семенович Брусиловський: «... Микола Стражеско, будучи 23-річним інтерном, діагностував тромбоз вінцевої артерії у хворого, в якого не прослуховувався пульс. Він стояв поряд із секційним столом і спостерігав, як прозектор у морзі витягнув згусток крові із судини померлого. Його навчатель Василь Парменович Образцов звернув увагу молодого лікаря на чималу ділянку серцевого м'яза, але іншого, більш сірого кольору, зауваживши, що це — некроз (омертвіння). І тоді молодий інтерн уперше зужив інше слово — інфаркт...»

Ким був цей юнак? Майбутній академік народився 17 (29) грудня 1876 року в Одесі. За однією з версій, свого часу його предки оселилися в районі бессарабських містечок Рені і Болград (нині — Одеська область) і родовід вели від українських козаків прикордонної стражі Задунайської Січі, звідки й прізвище — Стражеско. А прабабуна за жіночою лінією походила з гетьманського роду Конашевичів.

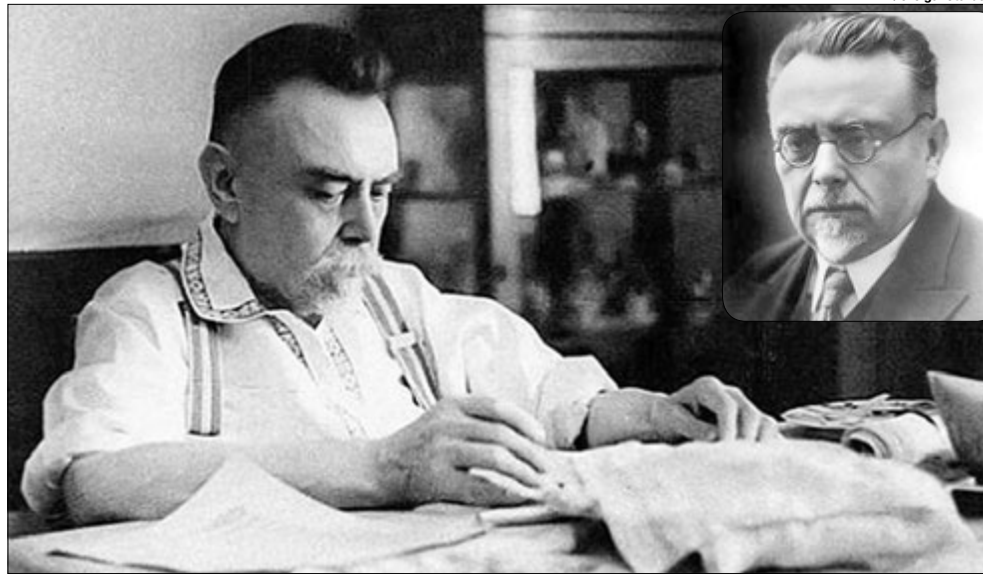
Батько Миколи (з родини румунської боярської знаті) був правником, статським радником, мати — високоосвічена жінка — опікувалася дітьми і благодійністю. Початкову освіту хлопець здобув у Рішельєвській гімназії в Одесі, яку закінчив 1894 року. Тоді ж Стражеско вступив на перший курс медичного факультету Київського університету, закінчив його з відзнакою і був зарахований на кафедру патології, якою керував Василь Образцов, до речі, майбутній тесть перспективного молодого науковця.

Породичалися волею неба. Ще у студентські роки Микола Стражеско на одному з київських перехрестів врятував юну гімназистку, яка переходила дорогу і ледь не потрапила під кінські копита. Дівчина подякувала, попросила зупинити їй карету і поїхала. Юнак не встиг з нею познайомитися і дуже шкодував про це. І раптом, прийшовши в гості до свого наставника Василя Образцова, упізнав у його доньці чарівну незнайомку. Через декілька місяців Стражеско одружився з Наталею Образцовою. На той час йому було 25 років.

Сімейне життя не завадило продовжувати освіту. Микола стажувався у Франції і Німеччині, працював у Петербурзі в лабораторії професора Павлова, де здійснив складне дослідження ферментативної діяльності кишківника, і 30 жовтня 1904 року на засіданні Ради Петербурзької військово-медичної академії захистив дисертацію на звання доктора медицини.

МИКОЛУ СТРАЖЕСКА ВБИЛА ХВОРОБА, ЯКУ ВІН УСЕ ЖИТТЯ ВИВЧАВ

Повернувшись до Києва, лікар почав працювати на кафедрі терапії Київського університету і згодом став офіційним заступником

Знаменитий кардіолог Микола Стражеско рідний Київ на Москву не проміняв.

Василя Образцова, його незмінним помічником упродовж майже 20 років. До речі, існує припущення, що професора Преображенського і його помічника доктора Борменталю Михайло Булгаков у «Собачому серці» «списав» із Образцова і його помічника Стражеска. А вже саме 1909 року, коли ці два вчені представили свої роботи, Михайло Булгаков вступив на медичний факультет Київського університету.

1910 року Микола Стражеско отримав запрошення завідувати кафедрою спеціальної патології і терапії в Київському жіночому медичному інституті, у створенні якого і сам брав участь. Його пацієнтами на ті часи були оперна співачка Марія Заньковецька, актор Микола Садовський, архітектор Владислав Городецький, письменник Михайло Коцюбинський, інші відомі люди. Але цю роботу лікар, який офіційно мав найвищі в Києві гонорари, обов'язково звільняв години для прийому малозабезпечених городян, з яких не брав ані копійки.

Лікував вождів того часу — Мануїльського, Хрущова і навіть консулював Сталіна.

Його праці, присвячені патології серцево-судинної системи, друкували у європейських журналах. Спільно зі своїм учителем Образцовим Стражеско видає статтю «Про тромбоз коронарних артерій серця», у якій було узагальнено досвід запобігання, діагностування і лікування інфаркту міокарда.

Ученому судилося жити на зламі епох. У 1918 році, не бажаючи ризикувати життям своєї родини в період хаосу і беззавладдя, він виїхав до Одеси, щоб там пережити буремні події в Києві. У Стражесків було четверо дітей, щоправда, одна з доньок померла зовсім молодю. Видатний лікар, який урятував сотні пацієнтів, своїй дитині не зміг вчасно встановити правильний діагноз. Він лікував її хворе серце, а в дочки виявився туберкульоз.

Згодом Стражеско повернувся до Києва. Щоб донькам не довелося жити в умовах більшовицького режиму, він відправив їх до Франції, знаючи, що дороги назад уже не буде. Упродовж багатьох літ учений писатиме в чис-

ленних анкетах, що нічого не знає про своїх рідних за кордоном. Лише зрідка вони потайки обмінювалися короткими листами. Син Дмитро був ще малим і залишився з батьками, він у 1934 році закінчив хімічний факультет Київського університету, потім теж став відомим ученим.

У київському середовищі лікарів Микола Дмитрович тісно співпрацював з академіком Олександром Богомольцем. В Інституті експериментальної біології і патології Стражеско очолював клінічний відділ. Згодом саме на базі цього відділу 1936 року за його проектом було організовано Київський науково-дослідний інститут клінічної медицини, директором якого став Микола Дмитрович. Нині це Інститут кардіології, який носить ім'я вченого.

У голодні 1930-ті Микола Стражеско першим серед лікарів публічно порушив у медичній пресі питання про набряки, які виникають у людей від голоду. На той час авторитет Миколи Дмитровича був настільки потужним, що він міг собі дозволити і деяку сміливість. А вже лікував вождів того часу — Мануїльського, Хрущова і навіть консулював Сталіна.

У 1941-му Інститут клінічної медицини було евакуйовано до Уфи. Тут Стражеско працював над проблемою сепсису. І саме завдяки його працям у роки війни було врятовано тисячі життів поранених солдатів, за що вченого нагородили орденом Леніна.

На початку 1950-х заарештували улюбленого учня Миколи Дмитровича Володимира Василенка. Тоді було сфабриковано так звану «справу лікарів», які начебто неправильно лікували Жданова. Стражеско відмовився підписатися під обвинуваченням. Система цього не пробачила. У Москві проігнорували 75-річний ювілей академіка, всі його прохання надати матеріальну допомогу інституту залишалися без уваги. Невідомо, що б вчинила тоталітарна влада зі світилом медицини, але з останньої поїздки до Москви влітку 1952-го Стражеско повернувся дуже хворим. Через кілька днів він, за іронією долі, помер від інфаркту — тієї хвороби, яку вивчав, від якої все своє життя рятував інших.

Український письменник Остап Вишня написав тоді у своєму щоденнику: «Помер Стражеско — краса медицини. Людина, що своєю особою прикрашала Київ. Скільки благородства, скільки розуму! Скільки серця було в цій людині!»

● РЕЦЕПТИ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ

Ліки для тих, хто дбає про свої очі

Якщо зауважили, що погіршився зір, можна доповнити призначення окуліста домашнім засобом, який не тільки посприє у вирішенні цієї проблеми, а й зміцнить ваш організм

Інгредієнти: 100 г алое, 300 г якісного меду, 500 г подрібнених волоських горіхів, 1 склянка лимонного соку.

Кілька листків з алое, якому не менш ніж 3 роки, покладіть у холодильник на 10 днів. Потім подрібніть і відцідіть сік. Змішайте його з іншими складниками — і засіб готовий. Вживати по одній столовій ложці за 30 хвилин до їжі щоденно. Цей засіб зупиняє прогресування порушень зору і може допомогти в лікуванні респіраторних, ендокринних, серцево-судинних захворювань.

● НА ЧАСІ

Як вибрати сонцезахисні окуляри

Офтальмологи радять віддавати перевагу лінзам коричневого та сірого кольору. Про це розповів завідувач кафедри офтальмології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика Сергій Риков у коментарі кореспонденту УНН

— Сонцезахисні окуляри не повинні бути із синім фільтром, це може бути жовтий, зелений. Хоча краще зупинитися на коричневому та сірому кольорах, адже вони не втомлюють око, — сказав фахівець.

Ми звикли носити їх влітку, коли пече сонце. А виявляється, найнеобхідніше користуватися сонцезахисними окулярами взимку, коли випав сніг. Білий колір блищить, віддає синім відтінком, і саме він являється токсичним для сітківки.

Однак і нинішньої пори варто подбати про захист зору. Особливо, коли сонце в зеніті. А вже ультрафіолет з 11.00 до 16.00 та сонячні випромінювання небезпечні для ока. І в першу чергу пошкоджується не сітківка, а рогівка, яка пересихає, з'являється синдром сухості, стають помітними червоні судини, бо вони пошкоджені ультрафіолетом, який провокує запальний процес. А от коли на вулиці похмуро, настають сутінки, одягати окуляри заради моди не варто, бо це шкодить зору.

Магнітні бурі у цьому місяці:

Слабкі коливання — 5 травня.
Середні коливання — з 20 по 25 травня.
Сильні коливання — з 11 по 17, а також 28 травня.

Велика сторінка для Пані

Руки доброї дружини, обвиті навколо шії чоловіка, – це рятівний круг, кинутий йому долею з неба.
Джером К. ДЖЕРОМ,
англійський письменник і драматург

КОРИСНІ ПОРАДИ

Час відпочинку на природі

Ще в середині XIX століття англійці створили так зване «Пікнікове товариство», а 1880 року в Лондоні вийшли у світ правила проведення пристойного пікніка, відповідно до яких у його меню мало входити не менше 35 страв

У сучасному світі немає таких строгих норм, але, щоб ніщо не зіпсувало відпочинку і всі отримали якомога більше позитивних вражень, доведеться дотримуватись певних правил.

Якщо ви вирішили організувати пікнік, то перше, що потрібно зробити, — це скласти список гостей. Ідеальний варіант — не більше 12 осіб, аби змогли приділити увагу всім присутнім. Потім слід вибрати місце проведення відпочинку, пройтися до нього, навіть якщо ви були там минулого року, та обов'язково поцікавтеся прогнозом погоди на цей день.

Краще, коли посуд буде не разовий. Для дітей не забудьте різнокольорові соломинки та повітряні кульки, парасоло від сонця, засоби захисту від комарів. Добре, якщо будуть столи та стільці. Подбайте також, щоб гості могли помити руки.

Не менш важливою частиною відпочинку є розваги. Конкурси, спортивні ігри, пісні під гітару — і ця подія надовго запам'ятається.

Прибирання території після відпочинку — також дуже важливий елемент в організації хорошого пікніка. Подбайте, щоб сміття не відніс вітер, зберіть і вивезіть його. Переконайтеся, що багаття повністю погасили.

Якщо ж ви збираєтесь на пікнік як гість, то вам не слід приходити з порожніми руками — доречними будуть фрукти, напої та легкі закуски.

Що ж до одягу, то виберіть, у якому вам буде зручно. Проте не варто одягати щось старе, поношене. Також візьміть легкий светр або кофтинку на випадок, коли стане прохолодніше.

Коли ви захочете прийти із незапрошеними друзями, то вам слід попередити про це заздалегідь організаторів пікніка. Те саме стосується і дітей чи домашніх тварин. Цілком імовірно, що планується доросла вечірка з довгими бесідами й алкоголем.

Якщо недалеко від вас відпочиває ще одна компанія, важливо з повагою ставитись до незнайомих, стежити, щоб ваші діти чи домашні улюбленці не заважали їм.

Джерело: like.if.ua

Фото: Vinnalidova.mtd

НА ЗАМІТКУ

Фото: m-media.ru

Шпалери для спальні

Від їхнього кольору залежить, чи буде міцним ваш сон

Найкраще, кажуть психологи, якщо ви придбаєте шпалери спокійних відтінків, — кавових, бежевих, молочних... Коли вікна

Якщо сонце світить у вікно цілий день, варто вибрати холодні кольори: фісташковий, бузковий, морської хвилі.

льори. А якщо сонце світить у вікно цілий день, варто вибрати холодні: фісташковий, бузковий, морської хвилі. Голубі відтінки зорозо розширюють невеликий простір. Різноманітні кольори зеленого випливають у більшості інтер'єрів, допоможуть позбавитися від роздратування, бежеві — універсальні: вони підійдуть до всіх меблів.

Хорошим рішенням буде комбінування кольорів. Воно допомагає зробити візуально ширшими вузькі кімнати, а стелі — вищими, приховати недоліки планування, зонувати приміщення.

У вітальні матимуть гарний вигляд шпалери шоколадного кольору, а в зоні сну — сірого. Чудовим рішенням буде поєднання зеленого і коричневого. Добре «двеляться» в інтер'єрі зелені і білий.

СПРОБУЙТЕ І ВИ

Секрети запікання продуктів у рукаві

Найкращий спосіб полегшити приготування вечері — почати його використовувати

Фото: recipes-inspiration.blogspot.com

Це допоможе скоротити час на приготування і отримати смачну та корисну страву. Щоправда, нерідко виникає питання у господинь: чи не шкідливий матеріал, із якого виготовляються рукави. Спробуємо розібратися в цьому. Його виробляють з інертних матеріалів, здатних витримати високі температури і не змінювати своїх хімічних та фізичних властивостей. При цьому розміщені у ньому продукти не взаємодіють із ним. У комплекті з рукавом повинні бути спеціальні затискачі, які дають змогу закрити його герметично з обох боків. Продукти треба розміщувати щільно, враховуючи їхній розмір.

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Коли хворіє фіалка

Щоб ваші улюбленці цвіли увесь рік, треба докласти зусиль. Королевою кімнатних квітів називають сенполію (узумбарську фіалку), яка прикрашає наші підвіконня

Фото: t03.kakprosto.ru

Вирощуючи її, слід дотримуватися п'яти правил: незмінна температура, добре освітлення, обережне поливання, регулярне підживлення. Для фіалок ідеально підходить підвіконня з північного боку. Добре ростуть вони і на західних, і на східних. Якщо для них забагато світла, то самі скажуть про це — листя перегнеється за край горщика, щоб втекти від зайвого світла. А на ньому з'явиться «засмага» у вигляді коричневих плям. У цьому разі затемніть їх іншими рослинами чи відсуньте вглиб кімнати.

Поверхню ґрунту підтримуйте вологою, підливаючи фіалки в міру підсихання ледь теплою водою, намагаючись не попадати на листя. Періодично зволожуйте рослини занурюванням у воду.

Фіалка потребує високої вологості повітря, любить обприскування теплою водою, коли не цвіте. Якщо ви помітили, що в неї багато листя, а квітів мало, зменште підживлення.

Коли з'явилось багато жовтого листя, причин може бути декілька: сухість повітря, яскраве сонце, неправильний полив або надлишкове підживлення. Якщо багато листя із загнутими краями — рослині холодно. Буває, що на ньому з'являється пліснява. Це — сіра гниль або борошниста роса. Припиніть обприскувати листя, видаляйте уражені його частини, обробіть фунгіцидом, розчиненим у теплій воді.

БУДЬ СТИЛЬНОЮ!

Дещо про сукні для дівчат із пишними грудьми

Пані з розкішними формами регулярно стикаються з проблемою вибору одягу: їм не так легко підібрати стильні речі, що пасуватимуть

Головне правило — жодних стрейчевих тканин. Вони ще сильніше обтягнуть бюст, зробивши його непропорційним щодо тіла. Це стосується й блискучих матеріалів: вони візуально додають об'єму.

Не варто захоплюватися принтами й зайвим декором у ділянці декольте. Жабо, рюші, нагрудні кишені, яскраві малюнки тут недоречні.

Пишногрудим дівчатам пасують сукні з легких тканин із круглим чи V-подібним вирізом. Декольте не повинно бути надто глибоким. Ідеальний варіант — однотонні моделі простого крою, у крайньому разі — декоративні геометричні узори на зразок дрібного горшuku чи асиметричних смужок.

Урівноважити фігуру допоможуть сукні-трапеції. Розкльошений низ, довжина до середини коліна й нижче — ось на що треба орієнтуватися.

Плаття із запахом дуже добре видовжують силуєт, візуально ховаючи кілька розмірів. Крім того, завдяки їм можна змістити акцент на талію, зробивши таким чином фігуру більш пропорційною.

ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Пластикові вікна теж потребують догляду

Через деякий час новенькі вікна зі сніжно-білих стануть жовтими. Тож чимало людей цікавиться, як цьому зарадити

Доглядати за цими вікнами легше, ніж за звичайними дерев'яними. Щоб довше вони були білосніжними і служили, треба дотримуватися таких правил:

- не мити з додаванням розчинників, концентрованих кислот, абразивних матеріалів (для цього є фірмові суміші, засоби для змащення фурнітури й еластичних прокладок);
- для миття можна скористатися звичайними мийними засобами і теплою водою. Мити рами потрібно поролоновими губками, а полірувати замшею або спеціальними серветками;
- раз на рік необхідно змащувати машинною олією всі рухомі деталі віконної фурнітури. Нині в пластикових вікнах використовують два-три ущільнювачі, які уберігають квартиру від протігів і проникнення вологи з вулиці. Вони хоч і виготовлені з сучасних матеріалів, але зазнають природного старіння. Щоб через деякий час вони не втратили еластичності, треба один-два рази на рік очищати їх від бруду й протирати спеціальними засобами, нанесеними на тканину, яка добре вбирає вологу. Їх продають у магазинах.

Фото: kurylenko.co.ua

... А в нас ще й крутий сайт — volyn.com.ua!

Передплатіть і ви!

Нас читає вся Україна!

МІСЯЧНИК

«Читанка для всіх»
Передплатний індекс: 60780

МІСЯЧНИК

«Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс: 60779

ТИЖНЕВИК

«Цікава газета на вихідні»
Передплатний індекс: 60307.

Хто з нами — той знає більше!

СІМ «Я»

«Та мені пофіг!»

«Та мені пофіг, що і кому треба допомагати. Чому завжди я все маю робити? Мені пофіг і навіть не дорікай, бо не буду допомагати усім підряд. Даремна трата часу. У кожного свої проблеми!»...

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

Ще кілька років тому такі промови від одного з моїх синів страшенно мене сердили і змушували шукати свої проколи у вихованні. У сина саме був розпал підліткового віку і більшість із завдань він супроводжував «виступами про пофіг». Я сварила, дорікала, ображалася, сипала аргументами і зважувала вкладені нерви та отримані дивіденди. Потім змінила тактику: дала завдання і спокійненько йшла геть, не вступаючи у болючі дискусії. Як не дивно, роботу малий робив, бурчав, але робив. Виглядало на те, що він просто мусить висловитися, бо від природи запальний і зопалу будь-яке прохання видається як обмеження його свободи. Минув час, кількість «пофіг» знизилася.

ням: друзі, ровесники — от головне коло спілкування, а від домашніх нічого доброго не чекай. Здається, вони спеціально нариваються на неприємності, щоб мати повне право проголошувати: «А хіба я не знав, що так буде!». Непогано було б розчарувати їх у цьому, правда ж?

Знаєте, що допомагає, окрім знань про особливості віку? Спогади про себе у тому ж віці і спостереження. Майже не-діти такі гідні поваги у своїх прагненнях демонструвати дорослість повсюдно і повсякчас. «Брикають» навіть на порожньому місці. Та якщо бути уважним, то час від часу в їхніх словах ви вловлюватимете свої фрази. Можна навіть почути цілі «свої тексти» щодо якоїсь позиції, яка була предметом баталій кілька днів тому. Тепер ваше чадо викладає їх своєму другу як власну позицію. У цьому нема лукавства. Психотерапевт Людмила

У підлітків думка «мене ніхто не розуміє» межує з упередженням: друзі, ровесники — от головне коло спілкування, а від домашніх нічого доброго не чекай.

ся у рази, а найголовніше — я спостерігаю, що навіть коли він це промовляє, то насправді йому зовсім не байдуже, опирається про всяк випадок, бо мовчати ще не вміє — така вже вдача...

Повертаюся до теми спілкування з підлітками, бо спостерігала недавно у друзів, як батько сварив дочку за те, що вона зумисне його провокує. Насправді вона, знаючи, що те, що вона робить, напевно йому не сподобається, час від часу позирала на нього з-під лоба, аж поки ті погляди його таки вивели з рівноваги. Нервували обидва. А могло і минути, якби...

Якби тато пам'ятав, що в 11 років для батьків запах смаленого стає одним із найпопулярніших у сімейній атмосфері, то міг би ставитися до стосунків м'якше. (Можливо, він би називав то не провокацією, а нерозумним і сміливим намаганням спробувати цей світ з його хитросплетіннями на вже немолочний зуб.) У підлітків думка «мене ніхто не розуміє» межує з упереджен-

Петрановська характеризує таке явище, як хорошу закономірність, свідчення міцних стосунків із батьками, які залишаються нехай таємною, але опорою. А без надійної опори здолати підліткові роки ой як складно. Так само, як непросто татові і мамі не дати втягнути себе у нервову орбіту планети «Син» чи «Донька», складно залишитися незворушним і мати силу запевнити: «Хай би там що, а я просто люблю тебе, бо ти — рідна мені людина!» А якщо ви почуєте щось на кшталт «та мені пофіг» — не беріть це близько до серця, бо то неправда, а поки що дитячий спосіб заявити про одну з необхідних чеснот дорослого — незалежність.

Хай вам вдається бути добрими зі своїми дітьми, особливо у період їхньої непокірності! А про те, як це вдається (чи вдалося у молодості), пишіть на поштову (на звороті газети) чи електронну адресу: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Фото з «Фейсбук»-сторінки Селести ІВОНН.

«Спробуйте впоратися з усім цим, причому так, щоб збоку це виглядало легко».

Дорогий чоловіче! Я. Потребую. Більше допомоги...

Закінчення.
Початок на с. 16

Селеста ІВОНН
(Celeste Yvonne),
блогер,
громадський
діяч, мама двох
дітей (США)

Ще я бачу, що і мої подруги, й інші мами справляються з усім, причому на «відмінно». Знаю, що і ти помічаєш. І якщо вони здатні, якщо і наші мами робили все це так добре заради нас, чому я не можу? Я не знаю.

Можливо, наші друзі грають на публіку і при цьому потай воюють. Може, наші мами роками страждали мовчки, а тепер, 30 років потому, просто не пам'ятають, наскільки було важко. Або, можливо, — це те, за що картаю себе щодня, — я просто не годжуся для такої ролі. І як би не здригалася від однієї лише думки про це, хочу сказати: я потребую більше твоєї допомоги.

У певному сенсі я відчуваю себе невдахою вже через те, що прошу. Адже ти допомагаєш. Бо чудовий батько і прекрасно даєш раду дітям. І, більше того, мені має бути легше від цього — чи не так? Але я людина, у мене є лише 5 годин для сну, тож страшенно втомилася. Ти потрібен мені.

Вранці мені треба, щоб ти доглянув старшу дитину, а я в той час могла подбати про молодшу, приготувати всім обід і випити чашку кави. І доглянути — не означає залишити її перед телевизором. Це значить переконатися, що вона

сіла на горщик, нагодувати її сніданком, дізнатися, чи не хоче вона води.

Вночі мені потрібен час, щоб розслабитися в ліжку, знаючи, що наша дитина спить у своїй кімнаті, а за карапузом дивишся ти. Розумію, що важко слухати плач малюка. Але якщо я можу доглядати за дитиною і заспокоювати її весь день, то ти впораєшся з цим уночі протягом 1–2 годин. Будь ласка. Ти потрібен мені.

Я піднімаю білий прапор і визнаю: що я — лише людина. Кажу тобі, як сильно ти мені потрібен і, якщо це триватиме в такому ж дусі, я просто зламаюсь.

На вихідних мені треба більше часу, коли я можу вийти з дому самотньо і відчути себе людиною. Навіть просто пройтися по вулиці або зайти до магазину. І іноді, коли здається, що все під контролем, мені все одно потрібна твоя підтримка. Щоб ти запропонував мені піти прилягти, поки діти сплять. Або почав мити посуд. Ти потрібен мені.

Нарешті, я хочу почути, що ти вдячний за все, що я роблю. Хочу знати, що ти помітив: усе випрано, а на столі смачна вечеря. Хочу впевнитися, що ти цінуєш те, що я постійно годую груддю і зчіджую молоко, коли на роботі, в той час як мені було б легше обійтися готівими сумішами. Сподіваюся ти по-

мічаєш, що я ніколи не прошу тебе залишитися вдома і пожертвувати твоїми корпоративними і спортивними заходами. Як годиться мамі, завжди буду вдома готовою піклуватися про дітей, поки тебе немає поруч, що, власне, і роблю.

Знаю: все відбувається не так, як це було в наших батьків. Я б дуже хотіла впоратися з усім, причому так, щоб збоку це виглядало легко. І мені не потрібна похвала за те, що роблю ті речі, яких і так від мене чекають як від мами. Але я піднімаю білий прапор і визнаю: що я — лише людина. Кажу тобі, як сильно ти мені потрібен і, якщо це триватиме в такому ж дусі, я просто зламаюсь. А це зашкодить тобі, дітям і нашій родині.

Отож погляньмо правді у вічі: я тобі теж потрібна.

...Якінформує сайт tutkatamka.com.ua, тисячі користувачів соціальної мережі поділилися цим листом на своїх сторінках. Він викликав безліч коментарів. Деякі жінки дякували своїм чоловікам за те, що їм не доводиться просити допомоги, і вони завжди отримують підтримку. Однак багато хто дякував саме авторці за те, що вона озвучила ті думки, про які мами боялися зізнатися.

А як ви ставитеся до слів місіс Селести? Чи є у вашому житті або в житті ваших знайомих такі ситуації? Можливо, ви вважаєте, що впоратися з ними легко, і вони не варті того, щоб писати відверті листи про наболіле? А може, це справді реальна проблема сучасних сімей, яка заслуговує більшої уваги?

Пишіть і нам:
tsikava.gazeta@gmail.com або
43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк.

● НЕ СВЯТІ ГОРШКИ ЛІПЛЯТЬ

Коли наближаєшся до гігантської риби, вона метляє хвостом і плавниками.

Фото: Голос України.

24-сантиметровий трансформер-торт, який спекла дружина майстра, вдястєро менший за залізного «брата» чоловіка.

Фото: picomico.com.

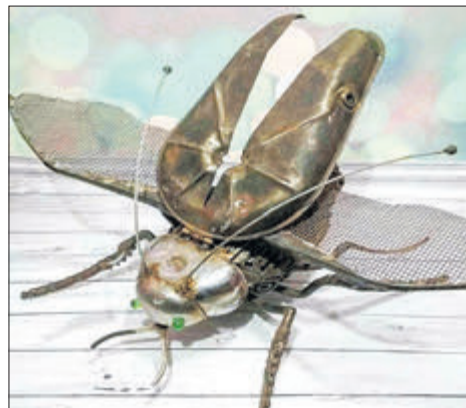
Сергій Демченко навчився оживляти... металобрухт

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Створюючи залізних героїв, Сергій Демченко паралельно вивчав тонкощі цього стилю в інтернеті, підглядав ідеї, цікавився методами роботи з металом — так і захопився цим дивним видом мистецтва.

За фахом чоловік — художник-оформлювач, бо ще з раннього дитинства його тягнуло до творчості. Сергій дуже любив малювати, тому вмовив маму віддати його у художню школу, що тільки-но відкрилася при Будинку піонерів у Херсоні. Не лише творчі здібності були в юнака, а й конструкторські: оскільки сім'я жила бідно, іграшки собі збирав сам із різних старих запчастин. Так змайстрував велосипед і навіть мопед. І в дорослому віці робота поєднувалася з творчістю: в армії був художником роти і частини, після служби працював на рекламному комбінаті,

Металевий диво-жук ось-ось полетить.

Фото: picomico.com.

— Я не працюю з 8-ї до 17-ї, а коли є натхнення, іноді взагалі не заходжу в майстерню, — розповідає умілець.

«МІЙ РОБОТ МАЄ СІДАТИ, ВСТАВАТИ І СТІЛЯТИ ФЕЄРВЕРКАМИ НА РАДІСТЬ ДІТВОРИ»

Творить пан Сергій без ескізів, тому результат завжди неочікуваний. І справді, уявний загальний образ із ліній на папері важко передбачити в остаточному об'ємному вигляді, якщо під руками лише купа відпрацьованих промислових дрібниць, деталей від автомобілів чи побутових приладів. Тоді допомагає творчий хист, уява художника, інженерне мислення і досвід зварювальника. Так у стімпанківському звіринці Сергія Демченка з'явився динозавр, хоч за задумом мав бути великий собака Баскервілів. До речі, його забрали у Миколаїв, де можна не тільки ним милуватися, а й, на превелику радість дівчорі, зручно примоститися на його спині.

Матеріали для деталізованих скульптур херсонський Кулібін шукає на металобрухті. А ще нове захоплення підтримали друзі — почали зносити гвинти, шурупи, ланцюги, пружини, стійки, різноманітні старі механізми автомобілів чи годинників, залізну арматуру, радіолампи... Увесь цей непотріб у руках умільця проходить різку, обточування, «варіння» зварювальним апаратом й ідеально вписується в якесь чудернацьке звірятко.

Є в автора ще одна унікальна особливість: своїми роботами він дарує позитив-

ні емоції людям. В одній зі скульптур, яка зустрічає гостей Херсона поблизу вокзалу, майстер встановив дзеркало: перехожі милуються, поправляють макіяж чи зачіску, усміхаються. Трансформер висотою 2,5 метра «закликає» відвідувачів в один із магазинів у місті Олешки. А мураха, що спинається на величезне бетонне яблуко на газоні, веселила донедавна малечу неподалік від дитячої поліклініки. Щоправда, радувати дівчорі більше нікому — вандалі вирвали скульптуру із землі, щоб прикрасити нею власне подвір'я чи просто здати на металобрухт.

Та все ж іноді хобі приносить дохід. Сергій Демченко зі своїми фігурами бере участь у різних виставках. Деякі з них вдається продати або ж отримати замовлення на скульптуру для приватних колекціонерів.

Скільки таких фігур виготовив — майстер ліку не веде. Кілька тримає вдома, решту — поціновувачі фентезі швидко розкупують. А ще його роботи є дуже унікальними: кожен залізний елемент, який у конкретний момент створення скульптури потрапив у руки майстра, стає особливою і незамінною частиною конструкції, надаючи такої індивідуальності, що виготовити другу, аналогічну їй, — абсолютно нереально.

Нещодавно Сергій Демченко власними руками, як годиться справжньому умільцю, переобладнав гараж під художню майстерню. Гостей тут зустрічає залізний дивак, що поворотом голови реагує на будь-який рух. Сам господар на робочому місці тримає ідеальний порядок: усе в буквальному значенні розкладено по полицках і коробочках.

— Зате я не витрачаю дорогоцінного часу на пошуки потрібної для скульптури деталі, — пояснює чоловік. Тож у його умілих руках, навіть найменша дрібничка не загубиться, знайде своє місце в якійсь неймовірній стімпанківській конструкції. Митець уже давно мріє сконструювати робота.

— Він повинен сідати, вставати, стріляти феєрверками на радість дівчорі, — розповідає Сергій Демченко.

Мабуть, на такі ідеї надихають діти — їх у скульптора четверо. Наймолодший восьмирічний синочок особливо захоплений діяльністю тата — днює і ночує в гаражі. Тож, можливо, це вже буде спільна робота батька і сина.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

Скалічені Лакі та Чарлі розкошують у Швейцарії

Тепер у них життя не настільки собаче...

Фото: 33kanal.com.

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана КРАВЧЕНКО

— Одного разу у моєї рідній Жмеринці збили собаку, і ми вирішили її врятувати. Подруга з-за кордону, яка допомагала фінансово зі стерилізацією, порадила звернутись до німецької зооохисної організації, що опікується важкотравмованими тваринами з Румунії, України, Італії. І яким було наше здивування, коли однією зі співробітниць виявилась українка Ірина Немескал, котра мешкає в Австрії. Вона забрала скаліченого чотирилапого, оплатила лікування та прилаштувала в нову родину, — розповіла журналістці видання «33 канал» зооолонтерка Оксана Швець.

Стали звинувачувати її, що собак продали на досліді та органи.

Невдовзі їй стала відома історія про маленького песика Лакі, який теж потрапив під колеса автомобіля і не міг ходити. Його спочатку віддали до вінницького притулку «Планета». Там Лакі знайшов друга Чарлі, в котрого через травму під час ходьби лапки переплїтались. Щоб врятувати собак, пані Оксана вирішила вивезти їх за кордон.

Тисячу кілометрів в автомобілі волонтерки Чарлі та Лакі перенесли мужньо. У Румунії, де австрійці мають свій приватний ветеринарний центр, собакам поставили діагноз та взяли лікувати. Все це зайняло кілька місяців. Для Лакі за спонсорські кошти придбали візок, аби він міг пересуватись. А вже звідти здорових песиків забрала родина зі Швейцарії. Невдовзі до них має приєднатись собака з Вінниці Стрелка, яку готують до протезування задніх лап.

За словами Оксани Швець, після порятунку тварин замість подяки вона отримала порцію негативу від деяких вінницьких колег. Ті стали звинувачувати її, що собак продали на досліді та органи, адже не тільки Лакі та Чарлі покинули притулок і поїхали у Європу. Ще трьох песиків із «Планети» вдалося прилаштувати там. Одного — із виколотими очима — забрали до Австрії...

На жаль, на вулицях українських міст — сотні безпритульних і хворих собак, доля яких нікого не хвилює.

також в автопарку — трафаретником. А загалом мав репутацію майстра-універсала із золотими руками, що при потребі і кран полагодить, і зварювальні роботи виконає. Тож у новому захопленні вдалося поєднати обидві професії.

— Мені набагато цікавіші конструкції, в яких є динаміка. Серед таких особливих фігур — риба, що клацає щелепами, махає не тільки хвостом, а й плавником. У ній вбудований датчик руху, тому дивує ще й тим, що «оживає» в той момент, коли до неї підходять люди. На створення «ефекту руху» витратив досить багато часу, — каже Сергій Демченко. В роботі чоловік використовує станок, турбіну, зварювальний апарат. Займається цим хобі вже впродовж десятиліття. На виготовлення однієї скульптури йде близько місяця.

Господар на робочому місці тримає ідеальний порядок: усе в буквальному значенні розкладено по полицках і коробочках.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Час варити дзяму!

Зізнайтеся: ви також знали це слово, але сприймали його в іншому значенні. «Ото вже дзяма якась!» або «Довго ще ти будеш дзямати?» – не раз чули ми в дитинстві від бабусь чи дідусів, тож і відкладалася в наших головах ота «дзяма» як назва людини, що їсть без апетиту, перебирає харчами. І яким же було моє здивування, коли натрапила на рецепт... дзями. Виявляється, це традиційна страва закарпатської кухні, яку зазвичай готували після свят. О, саме пора! Бо хоч як чекали ми закінчення посту, та за ці кілька днів уже й втомилися від важкої їжі, тож хочеться чогось рідкого й гарячого. Може, дзями? Ну а для тих, хто надає перевагу чомусь більш звичному, пропонуємо рецепти інших супів

Фото fundacjafasola.pl.

Фото gastronom.ru.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ЦИБУЛЕВИЙ СУП

Інгредієнти: 6–8 середніх цибулин, 2 ст. л. вершкового масла, 2 ст. л. оливкової олії, 3 ст. л. борошна, мускатний горіх, сіль, мелений перець, дрібка солі, 100 мл білого сухого вина, 5 скл. бульйону (м'ясного чи овочевого), 100–120 г твердого сиру, грінки.

Приготування. Цибулю нарізати кубиками або півкільцями й смажити на олії або вершковому маслі на великому вогні доти, поки не виділиться багато соку. Тоді зробити мінімальний вогонь і пасерувати якнайдовше (приблизно півгодини), періодично помішуючи, тоді всипати сіль, перець та цукор, перемішати й пасерувати ще 10 хвилин, після чого додати борошно, посмажити декілька хвилин. Якщо хочете, щоб шматочки цибулі зовсім не відчувалися, а суп мав ніжну консистенцію, то збийте суміш блендером. Влити до пюре вино, ретельно перемішати, присмачити мускатним горіхом, залити бульйоном і варити на повільному вогні протягом 20 хвилин, далі розлити у глиняні горщики. На сухій сковорідці обсмажити шматочки батона або французького багета. Сир натерти на тертій ложці сиру. На нього – грінку й знову столову ложку тертого сиру. Запікати в духовці у горщиках до розплавлення сиру.

ЖУРЕК

Фото receptynews.blogspot.com.

Інгредієнти: 2 л води, 0,5 кг копченої ковбаси, 0,5 кг картоплі, 1 морквина, 2–3 цибулини, 3–4 зубчики часнику, 50 г вершкового масла, 1 скл. густої домашньої сметани, 1–2 лаврові листки, 5 горошин духмяного перцю, 1 ч. л. без чубка майорану, сіль, чорний мелений перець – за смаком, зварені накруто яйця для подачі; для закваски – 0,5 л теплої кип'яченої води, 2–3 зубчики часнику, окраєць житнього хліба, 100 г житнього борошна.

Приготування. Журе́к – традиційний польський суп, який може поєднувати різні види копченостей (ковбаски, шпандер, шинку), багато овочів (моркву, цибулю, часник, картоплю, селеру), інколи додають і гриби. Але його основою є закваска з житнього борошна, що надає супу характерного кислуватого смаку. Вона доходить до готовності кілька днів, тому про неї слід подбати заздалегідь.

У чисту скляну чи керамічну ємність всипати житнє борошно, додати 200 мл теплої кип'яченої води і перемішати до однорідності. Потім влити решту води. Додати злегка розчавлені ножом і очищені від лушпиння зубчики часнику й окраєць хліба. Банку накрити марлею і залишити в теплом темному місці, щодня ретельно перемішувати. Через 3 дні процідити через дрібне сито чи марлю. Можна використовувати закваску одразу або, щільно закривши банку кришкою, тримати в холодильнику до двох тижнів.

Цибулю порізати кубиками, моркву – напівкільцями, часник подрібнити ножом. У

каструлі розтопити вершкове масло, викласти цибулю, моркву і, помішуючи, смажити до прозорості цибулі. Потім додати половину часнику, майоран і тушкувати 1–2 хвилини. Тоді влити воду і кип'ятити 15 хвилин. Ковбасу покряяти кружальцями, всипати в каstrулю і варити 25 хвилин, після чого додати нарізану кубиками картоплю, лавровий лист, духмяний перець, посолити, проварити ще 15 хвилин. Закваску добре збовтати і разом із часником, що залишився, додати до супу, покип'ятити 2–3 хвилини. Якщо ви хочете, щоб суп був не дуже кислий, беріть менше закваски. Наприкінці додати сметану, чорний мелений перець, при потребі досолити, довести до кипіння і відставити з вогню. Каstrулю з супом накрити кришкою і залишити на півгодини настоятися, потому розлити суп у тарілки, покласти половинки вареного яйця, притрусити порізаною зеленою цибулею і подавати до столу. Нерідко жу́рек подають у хлібині. Щоб така «мисочка» не розкисала, її зсередини слід змастити яйцем і поставити у розігріту до 200°C духовку на 15 хвилин, тоді можна наливати суп.

БУЛЬЙОН ПРОЗОРИЙ НА ЯЛОВИЧИНІ

Інгредієнти:

1 кг яловичини, 1 селера, 1 корінь петрушки, 2 морквини, 1 цибулина, 2 лаврові листки, 10 горошин чорного перцю; зелень петрушки і кропу, сіль за смаком.

Приготування.

М'ясо помити, залити холодною водою і варити на повільному вогні, знімаючи піну, протягом 2 годин. Тоді вийняти його, перемити в холодній воді, бульйон процідити, покласти в нього овочі, сіль, перець та лавровий лист і варити упродовж години, після чого знову повернути в каstrулю м'ясо і ще трохи прокип'ятити. Незадовго перед подачею бульйон ще раз процідити, розлити в піали або чашки, кожну порцію посипати дрібно нарізаною зеленню петрушки та кропу.

Фото smach.com.ua.

СУП ІЗ ФРИКАДЕЛЬКАМИ ТА ЗЕЛЕНИМ ГОРОШКОМ

Інгредієнти:

2 картоплини, 1 цибулина, 3 ст. л. рису, півбанки консервованого зеленого горошку, 3 зубчики часнику, 1 морквина, 0,5 кг фаршу, 1 яйце, олія, спеції, зелень.

Приготування.

Вимішати фарш і яйце, зліпити кульки середнього розміру. Фрикадельки не варто робити занадто великими, щоб вони не порозв'ялювалися в процесі варіння. Картоплю нарізати кубиками і вкинути в киплячу воду. Рис перебрати, промити і всипати до картоплі, посолити. Цибулю, моркву і часник дрібно покряяти й обсмажити на олії. Коли картопля і рис будуть майже готові, додати засмажку, м'ясні кульки і горошок. Після того як фрикадельки спливають, притрусити перцем і прокип'ятити ще 5–6 хвилин. При подачі на стіл посипати дрібно посиченою зеленню.

Фото smach.com.ua.

Фото Xcook.info.

ДЗЯМА

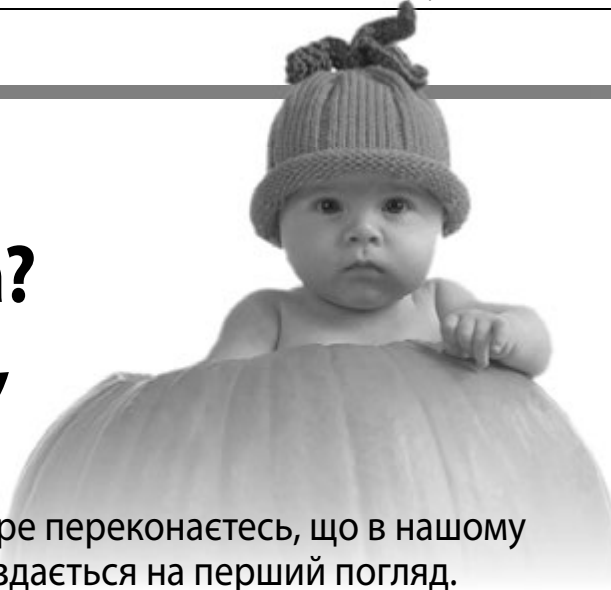
Інгредієнти: 450 г свинини, 2 л води, 2 морквини, 2 цибулини, 2 солодкі перці, 2–3 зубчики часнику, 2 яйця, 4 ст. л. сметани, 1 ст. л. борошна, 2 ч. л. оцту (9%), зелень петрушки, чорний мелений перець, сіль.

Приготування. Підготовлене свіже м'ясо (можна використовувати і копчене) добре промити, порізати на порційні шматки, залити холодною водою і довести до кипіння на сильному вогні, зняти піну з бульйону, а тоді варити на малому. На етапі напівготовності м'яса всипати в каstrулю нарізану соломкою моркву. Через 10–15 хвилин додати дрібно нашатковану цибулю, солодкий перець, подрібнений часник, посолити до смаку. Поки дзяма кипить, приготувати заправку: яйця збити зі сметаною, всипати борошно і добре перемішати, щоб маса стала однорідною (середньої густини). Отриману суміш поступово влити в бульйон, при цьому ретельно мішаючи. Наприкінці додати оцет (його можна при бажанні замінити лимонним соком) і чорний мелений перець. Подаючи на стіл, посипати страву дрібно посиченою петрушкою.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Популярна пісня про загибель дерева? Та це ж «Горіла сосна, палала!»»

Хіба не так, любі мої? Сьогодні ви вкотре переконаєтесь, що в нашому конкурсі все не настільки складно, як здається на перший погляд. Це яскраво підтвердили й нинішні переможці

Грицько ГАРБУЗ

Щоправда, відповідь на запитання 13-го туру, яке ми вже почали обговорювати, дали лише 6 учасників. Тож перед тим, як ми його ще раз повторимо, нові читачі «Гарбуза із секретом» мають шанс також його прочитати і визначити для себе, наскільки воно було важким.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 13 (2019)

«Ех, якби в роті росли гриби...», «Не так сталося, як гадалося...», «Вумілого й долото рибу ловить», «Багато води до моря уплине, заким то станеться», «Не кажи гоп, поки не перескочиш», «Вище себе не підскачиш», «Не буде так, як думаєш, а буде так, як станеться», «Попав пальцем у небо», «То буде, як на камені пісок зійде», «Буває, що й королева літає»...

Ці народні приказки чули всі. Миж у гарбузі заховали тварину, на честь якої назвали цілу теорію про те, що «сталося не так, як гадалося», тобто прогнозувалося («попав пальцем у небо»), і мало (має, матиме) великий вплив на людство. Про її існування на нашій планеті ще якихось 200 років тому з гаком знали лише жителі одного континенту, що асоціюється із кольорами шапки «Читанки для всіх». Але ви її точно бачили: якщо не саму, то братів-антиподів нашої героїні неодмінно. Бо останніх часто зображають на

До 1697 року вважалося, що лебеді бувають тільки білими, проте голландська експедиція, яку очолював Віллем Вламінк, виявила в Західній Австралії популяцію чорних лебедів.

урочистих заходах, де співають про... загибель дерева. Та й однойменний із нашою твариною фільм не так давно назбирав кілька «Оскарів».

Чиє фото ми заховали у гарбузі?

Згідно з жеребкуванням, яке провела начальник сектора з передплати та газетного роздрібу відділу поштових послуг Волинської дирекції ПАТ «Укрпошта» Галина Іванівна Швабюк (неймовірно чарівна жінка!), по 100 гривень призових дістануться Оксани Алексєєвій із Луцька та Світлані Кібич із селища Голоби Ковельського району Волині. Саме їхні номери перемогли під час жеребкування есемсок із правильною відповіддю — «Чорний лебідь».

Переможницю просимо надіслати на адресу редакції копії першої та другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду.

А нам час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 18 (2019)

Це слово увійшло в нашу мову відносно недавно. В радянські часи його, як і сексу, звісно, не було. Хоча несамовиті любощі, буває, трапляються саме після цього слова. Це не «бакси» і не «віа-гра», хоча діє майже стовідсотково! Але по-різному. Панянкам додає сил, енергії, завзяття, лише в незначній частині наших неповторних прискорюється серцебиття.

А ось на панів має переважно негативний вплив, призводячи до різноманітних серцево-судинних чи всляких там психологічних патологій.

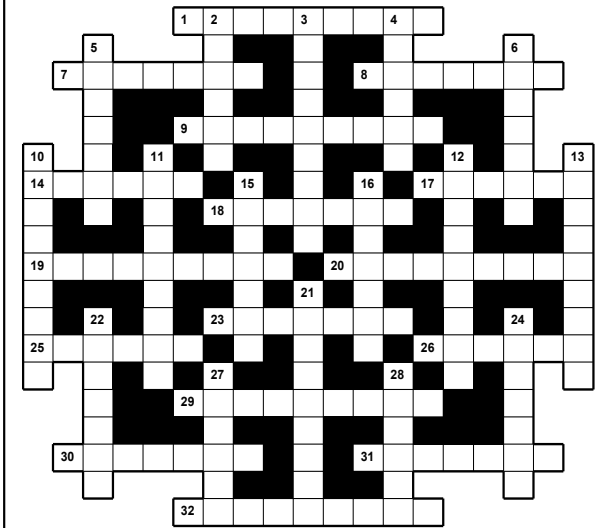
Яке англійське слово, що гендерно рівністю і не пахне, ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 17 травня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Чайник», «Три яблука», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Воли, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Вступна частина законодавчого акта. 7. Провідна українська письменниця, автор роману «Музей покинутих секретів» (2009 р.). 8. Актор, що виконує ролі без слів. 9. Волинське село, пов'язане з іменем Л. Українки. 14. Гелготливі птахи. 17. Нерідна мати. 18. Пристрій для відображення інформації. 19. Українська дівчина, що потрапила в полон до турків. 20. Спортивна гра з ракеткою і воланом. 23. Явище збереження швидкості тіла в разі відсутності зовнішніх дій. 25. Ділянка річкової долини, обсаджена деревами. 26. Герой, що звільнив прикутого Прометей. 29. Солоне озеро у Росії. 30. Той, хто бере участь у чому-небудь. 31. Білоруський першодрукар. 32. Маска з отворами для очей і носа.

По вертикалі: 2. Керівник вищого навчального закладу. 3. Європейська країна. 4. Сплав міді з цинком. 5. Дуже рідка пісна юшка. 6. Найменше місто на Волині. 10. Футбольний клуб Англії. 11. Український просвітник-гуманіст, філософ і поет. 12. Легкий двоколісний однокінний екіпаж. 13. Італійський народний танець. 15. Одне з найбільших міст Польщі. 16. Зміна складу гравців у спорті. 21. Сузір'я Північної півкулі неба. 22. Райцентр на Волині. 24. Одна із форм земельної ренти при феодалізмі. 27. Сестра гумору. 28. Обласний центр України.

Склав Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля, Ратнівський район.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА ЧАЙНВОРД ВІД 25 КВІТНЯ

1-2. Торжество. 2-3. Оптимізм. 3-4. Митрополит. 4-5. Традиція. 5-6. Яків. 6-7. Воскресіння. 7-8. Янгол. 8-9. Любов. 9-10. Волонтер. 10-11. Рут. 11-12. Тихик. 12-13. Кондак. 13-14. Клобук. 14-15. Клірик. 15-16. Клірос. 16-17. Соломон. 17-18. Назарянин. 18-19. Надія. 19-20. Яєчко. 20-21. Облатка. 21-22. Антимінс. 22-23. Святотатство. 23-24. Омофор. 24-25. Релігія. 25-26. Яв. 26-27. Великдень.

● ЦЕ ЦІКАВО

«Хороша людина так само рідкісна, як чорний лебідь»

Теорію, що розглядає важко прогнозовані та рідкісні події, котрі мають значні наслідки, називають «Чорний лебідь»

Її автор — американець Нассім Ніколас Талеб — у своїй книзі «Чорний лебідь: вплив надто неймовірного» ввів термін «події типу «чорного лебедя».

З його точки зору, практично всі значущі наукові відкриття, історичні та політичні події, досягнення мистецтва і культури — це «чорні лебеді». Прикладами є розвиток і впровадження інтернету, Перша світова війна, розвал Радянського Союзу, терористичні акти 11 вересня, і не помилимося, якщо ще вкажемо перемогу актора Володимира Зеленського завдяки фільму «Слуга народу» у президентських виборах в Україні, який набрав аж 73,22% голосів підтримки! Талеб також підкреслює, що людство не здатне успішно прогнозувати своє майбутнє, а впевненість у своїх знаннях випереджає самі знання і породжує феномен «надлишкової впевненості».

Термін «чорний лебідь» відомий як латинський вираз — найстаріша цитата належить перу давньоримського поета-сатирика Ювенала: «Хороша людина так само рідкісна, як чорний лебідь» (латинською: «Rara avis in terris nigroque simillima cygno»). До 1697 року вважалося, що лебеді бувають тільки білими, проте голландська експедиція, яку очолював Віллем Вламінк, виявила в Західній Австралії популяцію чорних лебедів.

Усміхніться!

:)) :)) :))

— Любий Ізю, я не знав, що тобі подарувати, нібито в тебе все є, тому написав тобі вірш.

Із цими словами Абрам дістає записник і починає з виразом декламувати свій вірш.

Ізя уважно вислуховує до кінця, потім підходить до вікна, відчиняє його і каже:

— Дякую, чудовий подарунок. Сідай ближче до підвіконня, я пригощу тебе свіжим повітрям.

:)) :)) :))

Жінка, купуючи в салоні хутряне манто, розплачується на касі, витягуючи з сумочки, кишень зім'яті та мокрі гроші. На здивований погляд касира вона відповіла:

— Чоловік так плакав, так плакав.

:)) :)) :))

— Вітаємо! Ви потрапили в програму ДАІ, і ми відразу ж починаємо з питання на 500 гривень. Чому пасок безпеки не пристебнутий?

● НІХТО, КРИМ ТЕБЕ

Фото з «Фейсбук»-сторінки Андрія СУПРУНЮКА.

«Гірко!» — на глибині 30 метрів.

Обмінялися обручками... на затопленому кораблі, який виявив сам Жак-Ів Кусто

Рівняни Андрій Супрунюк та Мирослава Мишкевич одружилися на піщаному дні Червоного моря

Мирослава КОЗЮПА

Місце для такої доленосної події обрали не випадково. Андрій змалку захоплюється риболовлю, на яку колись ходив із дідусем. Із дитинства запам'яталися старі бамбукові вудки та великі улови — за раз можна було наловити відро карасів. А ще теплі спогади зринають і про бабусю: «о 8-й годині вона готувала сніданок, і мої молодші брати — рідний та двоюрідний — принесли мені їжу на ставок у селі Грушвиця. Тут я був до години 10-ї, а потім біг додому», — згадує Андрій Супрунюк.

Після закінчення Рівненського обласного ліцею-інтернату вищу освіту юнак здобував у Київському національному економічному університеті та Львівському університеті бізнесу та права. Там, як писали ЗМІ, Супрунюк захопився змаганнями на швидкість і нібито свого часу був одним із організаторів нелегальних вуличних гонок на авто у складі клубу HotWheels, неодноразово сам брав участь у ралі. Повернувшись до Рівного разом із групою однодумців, організував у місті об'єднання «VSOP CLUB», що займається проведенням автомобільно-спортивних заходів, підтримує місцевих ентузіастів автомобільного спорту, організовує різноманітні види активного відпочинку: конкурси, поїздки на футбольні матчі, страйкбол, дріфт,

Фото з «Фейсбук»-сторінки Андрія СУПРУНЮКА.

Екстремали по життю віддали перевагу екзотичному весіллю.

“ У морській стихії в присутності «реєстратора» пара обмінялася обручками і поцілувалася.

драг, полювання-риболовля та інші.

Міра Мишкевич — теж знала у Рівному особа в індустрії краси. Вона — професійний майстер з нарощення волосся салону «L&M», який відкрила з подругою. А ще має захоплення — байки. Мабуть, спільне хобі й поєднало пару.

Чи може бути для таких активних молодих людей більш романтичне місце для створення сім'ї, ніж Червоне море, яке таїть у собі неймовірну красу й славиться багатим, унікальним і неповторним світом риб та барвистих коралів?

— Це дуже знакове місце для нас, оскільки частина вантажу корабля — це мотоцикли, — говорить Андрій Супрунюк. Тож святкова церемонія пройшла в одному з найвідоміших затоплених кораблів у світі — «Тістле-

гормі» на глибині 30 метрів. Транспортерне судно, що належало Великобританії і навантажене доверху танками, військовими вантажівками і боєприпасами, підбите німецькими бомбардувальниками 6 жовтня 1941 року. 15 літ потому «Тістлегорм» на піщаному дні біля південного краю рифу Шааб Алі в Суецькому каналі виявив відомий мандрівник Жак-Ів Кусто (1910–1997). Нині корабель перетворився на штучний риф, у якому живуть зграї луціанів, барракуд, тунців, на палубі і серед металевих конструкцій влаштовуються риби-крокодили, крилатки, скорпени, мероу, голожаберні молюски.

Не побоялися молодята і сильних підводних течій, з якими не всім акванангістам вдається впоратися. Тож у морській стихії в присутності «реєстратора» пара обмінялася обручками і поцілувалася. І навіть разом зі свідками розкоркували пляшку шампанського. Його просто із пляшки першими скуштували закохані, а далі, передаючи горло пляшки з рук у руки по колу, — друзі. Що ж, перше випробування на витривалість, на боротьбу з підводними течіями і стихіями молода сім'я пройшла гідно!

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Дорогий чоловіче! Я. Потребую. Більше допомоги...

Фото з «Фейсбук»-сторінки Селести ІВОНН.

Минула ніч була важкою для тебе. Я попросила доглянути малюка, щоб змогли раніше лягти спати. Дитина плакала. Точніше, ревіла. Я чула все згори, і, зіщулившись від цього, запитувала себе, чи мушу спуститися і допомогти тобі чи просто зачинити двері й поспати? Вибрала останнє

Селеста ІВОНН (Celeste Yvonne), блогер, громадський діяч, мама двох дітей (США)

увечері, аби я могла спробувати заснути. Лише кілька годин дорогоцінного сну. Чи я занадто багато прошу?

Ми обоє спостерігали, як наші батьки виконували типові ролі матері та батька. Весь тягар турбот про дітей лягав на плечі наших мам. А татусі були здебільшого вільними. Вони були чудовими батьками, але від них не вимагалось витрачати багато часу на заміну пелюшок, годування і догляд за дітьми. Наші матері були супержінками, які підтримували сімейне вогнище: готування, прибирання і виховання дітей. Кожна допомога батьків віталася, але на неї не очікували.

Я бачу, як ми щодня все більше і більше занурюємося в сімейну рутину. Мій обов'язок — годувати сім'ю, підтримувати будинок у чистоті й піклуватися про дітей, навіть коли я знову працюватиму. Здебільшого звинувачую в цьому себе. Адже я сама створила ілюзію того, що можу з усім цим упоратися. І, чесно кажучи, хоч.

20 хвилин потому ти зайшов до нашої кімнати з дитям, яке ще розпачливо плакало. Поклав його в колиску й обережно посунув на кілька дюймів ближче до мого боку ліжка,

“ Мій обов'язок — годувати сім'ю, підтримувати будинок у чистоті й піклуватися про дітей, навіть коли я знову працюватиму.

давши зрозуміти, що вже закінчив його доглядати.

У той момент хотіла накричати на тебе. Я сиділа з дитиною весь день. І була готова прокидатися посеред ночі, щоб погодувати добре малюка. Найлегше, що ти міг би зробити, — це просто посидіти з ним трохи

Закінчення на с. 10»

Як Зеленського
переконували
боротися
за булаву

Фото tsn.ua.

Читайте на с. 3»